

لایحه مقاله نامه بازرسی کار 1947 (1326) (شماره 81)"
<p style="text-align: right;">ماده واحده</p> <p>مقاله نامه بازرسی کار 1947 (1326) (شماره 81) مشتمل بر یک مقدمه و سی و نه ماده به شرح پیوست، تصویب و اجازه تسلیم اسناد آن داده می شود.</p>
<p style="text-align: right;">تبصره 1-</p> <p>وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی به عنوان مقام مرکزی موضوع ماده (4) این مقاله نامه تعیین می شود.</p>
<p style="text-align: right;">تبصره 2-</p> <p>آیین نامه اجرایی این قانون، متضمن موارد استثنای موضوع مقاله نامه، ظرف شش ماه پس از تصویب این قانون به پیشنهاد وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی به تصویب هیات وزیران خواهد رسید.</p>
<p style="text-align: right;">تبصره 3</p> <p>رعایت اصول هفتاد و هفتم (77)، یکصد و بیست و پنجم (125) و یکصد و سی و نهم (139) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اجرای این قانون، الزامی است.</p>
<p style="text-align: right;">مقاله نامه</p> <p>مقاله نامه بازرسی کار، مورخ 1947 (1326) شماره 81)</p> <p>فراهمایی (کنفرانس) عمومی سازمان بین المللی کار، که به دعوت هیئت مدیره دفتر بین المللی کار در ژنو منعقد شد و سی امین نشست خود را در 19 ژوئن 1947 (28 خرداد 1326) برگزار کرد، با تصمیم گیری درباره تصویب برخی پیشنهادهای مربوط به تشکیلات بازرسی کار در صنعت و تجارت که چهارمین موضوع دستور کار اجلاس می باشد، و با تصمیم به این که این پیشنهادها باید در قالب مقاله نامه ای بین المللی تدوین شود، مقاله نامه زیر را که با عنوان مقاله نامه بازرسی کار، مورخ 1947 (1326) خوانده می شود، در روز یازدهم جولای سال یک هزار و نهصد و چهل و هفت (19 تیر 1326)، تصویب می کند:</p> <p style="text-align: right;">بخش اول: بازرسی کار در صنعت</p> <p style="text-align: right;">ماده 1</p> <p>هر عضو سازمان بین المللی کار که این مقاله نامه برای آن لازم الاجراست، در کارگاه های صنعتی خود سامانه بازرسی کار را راه اندازی خواهد کرد.</p> <p style="text-align: right;">ماده 2</p> <p>1- سامانه بازرسی کار در کارگاه های صنعتی در مورد تمامی کارگاه هایی اعمال خواهد شد که مقررات قانونی مربوط به شرایط کار و حمایت از کارگران شاغل، توسط بازرسان کار در مورد آنها اجرا می شود.</p> <p>2- قوانین یا مقررات ملی می تواند کارگاه های حمل و نقل و معدنی یا بخش هایی از کارگاه های مزبور را از اعمال این مقاله نامه، مستثنی نماید.</p> <p style="text-align: right;">ماده 3</p> <p>1- وظایف سامانه بازرسی کار به شرح زیر خواهد بود:</p>

الف) تضمین اجرای مقررات قانونی مربوط به شرایط کار و حمایت از کارگران شاغل مانند: مقررات مربوط به ساعات کار، دستمزدها، ایمنی، بهداشت و رفاه، اشتغال کودکان و جوانان و دیگر موضوعات مربوط، تا جایی که مقررات مزبور توسط بازرسان کار قابل اجراست؛

ب) ارائه راهنمایی و اطلاعات فنی به کارفرمایان و کارگران در مورد مؤثرترین ابزارهای رعایت مقررات قانونی؛
پ) اطلاع رسانی به مقام صلاحیتدار در مورد نقایص یا سوءاستفاده‌هایی که در مقررات قانونی موجود به‌طور مشخص پوشش داده نشده است.

2- هرگونه وظیفه دیگری که ممکن است به بازرسان کار محول گردد به گونه‌ای نخواهد بود که موجبات تداخل در انجام مؤثر وظایف اصلی آنها را فراهم آورد یا به نحوی از انحاء به اختیار و بی‌طرفی بازرسان که برای روابط آنها با کارفرمایان و کارگران لازم است، خدشه وارد نماید.

ماده 4

1- بازرسی کار، تا آنجا که با رویه اداری هر عضو سازگار باشد، تحت نظارت و کنترل مقام مرکزی قرار خواهد گرفت.
2- در مورد دولت فدرال، اصطلاح «مقام مرکزی» می‌تواند به معنای مقام فدرال یا مقام مرکزی یکی از واحدهای عضو فدراسیون باشد.

ماده 5

مقام صلاحیتدار ترتیبات مقتضی را برای ترغیب موارد زیر به عمل خواهد آورد:
الف) همکاری مؤثر بین خدمات بازرسی و دیگر خدمات دولتی و مؤسسات عمومی یا خصوصی دخیل در فعالیتهای مشابه؛ و
ب) همکاری بین مأموران حوزه بازرسی کار و کارفرمایان و کارگران یا تشکلهای آنها.

ماده 6

کارکنان بازرسی متشکل از مأموران دولتی خواهند بود که شرایط و وضع استخدامی آنها از ثبات شغلی برخوردار است و به تغییرات دولت و نفوذهای نا بجای بیرونی وابسته نیستند.

ماده 7

1- بازرسان کار با رعایت هر گونه شرایطی که قوانین یا مقررات ملی برای استخدام در خدمات دولتی مقرر می‌دارد، صرفاً بر اساس صلاحیت‌های لازم برای انجام وظایف خود استخدام خواهند شد.
2- شیوه تعیین صلاحیت‌های مزبور به وسیله مقام صلاحیتدار تعیین خواهد شد.
3- بازرسان کار آموزش کافی را برای انجام وظایف خود خواهند دید.

ماده 8

هم مردان و هم زنان برای انتصاب به‌عنوان کارکنان بازرسی واجد شرایط خواهند بود؛ در صورت لزوم، می‌توان وظایف ویژه‌ای را به مردان و زنان بازرس اختصاص داد.

ماده 9

هر عضو اقدامات لازم را اتخاذ خواهد کرد تا اطمینان حاصل شود که کارشناسان و متخصصان فنی واجد شرایط، از جمله متخصصان رشته‌های پزشکی، مهندسی، برق و شیمی در کار بازرسی مشارکت دارند، به نحوی که این روش به منظور تضمین اجرای مقررات قانونی مربوط به حفاظت از ایمنی و بهداشت کارگران شاغل و تحقیق نسبت به آثار فرآیندها، مواد و روش‌های کار بر سلامت و ایمنی کارگران، به‌موجب شرایط ملی مناسبترین حالت تلقی گردد.

ماده 10

تعداد بازرسان کار به‌قدر کافی خواهد بود تا ایفای مؤثر وظایف حوزه بازرسی تضمین شود و این تعداد با توجه مقتضی به موارد زیر تعیین خواهد شد:

الف) اهمیت وظایفی که بازرسان باید انجام دهند، به‌ویژه:

1- تعداد، ماهیت، اندازه و وضعیت کارگاه‌های مشمول بازرسی؛

- 2- تعداد و رده کارگران شاغلی که در این گونه کارگاهها کار می‌کنند؛ و
 - 3- تعداد و پیچیدگی مقررات قانونی که باید اجرا شود؛
- (ب) امکانات مادی که در اختیار بازرسان گذاشته شده است؛ و
- (پ) شرایط عملی که به موجب آن بازدیدهای بازرسی باید انجام شود تا مؤثر باشند.

ماده 11

- 1- مقام صلاحیتدار ترتیبات لازم را در خصوص تجهیز بازرسان کار با امکانات زیر به عمل خواهد آورد:
 - (الف) دفاتر محلی، که طبق الزامات خدمتی به نحو مناسبی مجهز شده باشد و برای تمامی اشخاص ذی‌نفع قابل دسترس باشد؛
 - (ب) تسهیلات حمل و نقل لازم برای انجام وظایف آنها در مواردی که تسهیلات همگانی مناسب وجود نداشته باشد.
- 2- مقام صلاحیتدار ترتیبات لازم را به عمل خواهد آورد تا هرگونه مخارج سفر و هزینه‌های ضمنی که برای انجام وظایف بازرسان کار ضروری است، به آنها پرداخت شود.

ماده 12

- 1- بازرسان کار دارای مدارک مقتضی، اختیار خواهند داشت تا:
 - (الف) آزادانه و بدون اعلام قبلی در هر ساعتی از روز یا شب، به هر محل کار مشمول بازرسی وارد شوند.
 - (ب) در روز، به هر محلی که آنها به دلیلی منطقی بر این باورند که مشمول بازرسی است، وارد شوند.
 - (پ) هر گونه واریسی، آزمایش یا تحقیقی را که لازم تشخیص می‌دهند، انجام دهند تا مجاب شوند که مقررات قانونی به‌طور دقیق رعایت می‌شود و به ویژه:
 - (1) از کارفرما یا کارکنان کارگاه، به‌طور انفرادی یا در حضور شهود، در خصوص هرگونه موضوعات مربوط به اعمال مقررات قانونی سؤال کنند؛
 - (2) ارائه هرگونه کتاب، دفتر ثبت، یا اسناد دیگری را خواستار شوند که حفظ آنها به موجب قوانین یا مقررات ملی مربوط به شرایط کار مقرر شده است، تا مطابقت آنها با مقررات قانونی را مشاهده نمایند و از اسناد مزبور تصویربرداری یا از آنها خلاصه‌برداری کنند؛
 - (3) نصب اطلاعیه‌های مقرر شده به موجب مقررات قانونی را الزام کنند؛
 - (4) نمونه‌هایی از مواد و اجسام مورد استفاده را به منظور تجزیه و تحلیل بردارند یا ببرند، مشروط بر آن که کارفرما یا نماینده او از برداشتن یا بردن هر نمونه یا جسمی بدین منظور آگاه شود.
- 2- بازرسان در هنگام بازدید برای بازرسی، حضور خود را به کارفرما یا نماینده او اطلاع خواهند داد، مگر آن‌که آنها تشخیص دهند که اطلاع‌رسانی مزبور ممکن است به انجام وظایف آنها خدشه وارد کند.

ماده 13

- 1- بازرسان کار اختیار خواهند داشت اقداماتی را در خصوص رفع نقایص مشاهده شده در کارخانه، طرح عملیاتی یا روش‌های کاری اتخاذ کنند که ممکن است دلیل منطقی برای این باور داشته باشند که سلامتی یا ایمنی کارگران را تهدید می‌کند.
- 2- بازرسان برای این‌که بتوانند اقدامات مزبور را اتخاذ کنند، اختیار خواهند داشت با رعایت هرگونه حق تجدیدنظر از طریق مقام قضایی یا اداری که ممکن است در قوانین مقرر شده باشد، دستورهایی را برای الزام موارد زیر صادر کنند یا باعث شوند چنین دستوراتی صادر شود:
 - (الف) تغییراتی در تأسیسات یا کارخانه که باید در یک محدوده زمانی مشخص انجام شود و ممکن است برای اطمینان از انطباق با مقررات قانونی مربوط به سلامتی یا ایمنی کارگران لازم باشد؛ یا
 - (ب) اقداماتی با قید اجرای فوری در صورت خطر قریب الوقوع برای سلامتی یا ایمنی کارگران.
- 3- چنانچه روش مقرر در بند (2) با رویه اداری یا قضایی عضوی سازگار نباشد، بازرسان حق خواهند داشت از مقام صلاحیتدار صدور دستورات یا شروع اقداماتی با قید اجرای فوری را خواستار شوند.

ماده 14

- حوزه بازرسی کار در موارد و به شکلی که ممکن است قانون یا مقررات ملی معین کرده باشد از حوادث صنعتی و بیماری‌های شغلی آگاه خواهد شد.

ماده 15

بازرسان کار با رعایت استثناهایی که ممکن است در قوانین یا مقررات ملی مقرر شده باشد: (الف) از داشتن هر گونه منافع مستقیم یا غیرمستقیم در کارگاه‌های تحت نظارت خود منع خواهند شد. (ب) به قید تحمل تنبیهات ویژه یا اقدامات انضباطی، حتی پس از ترک خدمت، هیچ یک از اسرار تولیدی یا تجاری یا فرآیندهای کاری را که در جریان انجام وظایف خود از آنها آگاهی یافته‌اند، افشا نخواهند کرد. (پ) منبع هر گونه شکایتی را که نقص یا نقض مقررات قانونی را به اطلاع آنها برساند کاملاً محرمانه تلقی می‌کنند و هیچ گونه اشاره تلویحی به کارفرما یا نماینده وی نخواهند کرد که بازدید بازرسی در نتیجه دریافت چنین شکایتی انجام شده است.

ماده 16

کارگاه‌ها به دفعات لازم و به طور کامل بازرسی خواهند شد تا از اعمال مؤثر مقررات قانونی مربوط اطمینان حاصل شود.

ماده 17

- 1- اشخاصی که مقررات قانونی قابل اجرا توسط بازرسان کار را نقص یا در رعایت آن قصور کنند، بدون اخطار قبلی، مشمول جریان رسیدگی سریع قرار خواهند گرفت، مشروط بر این‌که در مواردی که اخطار قبلی برای انجام اقدامات اصلاحی یا پیشگیرانه داده می‌شود، از طریق قوانین یا مقررات ملی بتوان استثنائاتی را در نظر گرفت.
- 2- دادن اخطار و ارائه توصیه به جای طرح دعوی یا توصیه برای طرح آن به صلاحدید بازرسان کار خواهد بود.

ماده 18

مجازات‌های مناسب برای نقض مقررات قانونی قابل اجرا توسط بازرسان کار و ممانعت از انجام وظیفه بازرسان کار، در قوانین یا مقررات ملی پیش‌بینی و به‌طور مؤثری اجرا خواهد شد.

ماده 19

- 1- بازرسان کار یا دفاتر محلی بازرسی کار حسب مورد ملزم خواهند بود گزارش‌های دوره‌ای در مورد نتایج حاصل از فعالیت‌های بازرسی خود را به مقام مرکزی بازرسی ارسال کنند.
- 2- این گزارش‌ها به گونه‌ای تهیه خواهند شد و به موضوعاتی خواهند پرداخت که هر از چند گاهی ممکن است توسط مقام مرکزی تعیین شود و حداقل به دفعات مقرر شده توسط آن مقام و در هر صورت حداقل سالی یک بار ارسال خواهند شد.

ماده 20

- 1- مقام مرکزی بازرسی گزارش کلی سالانه‌ای را درباره کار خدمات بازرسی تحت نظارت خود منتشر خواهد کرد.
- 2- گزارش‌های سالانه مزبور ظرف مهلت متعارف پس از پایان سال مربوط و در هر صورت ظرف دوازده ماه منتشر خواهد شد.
- 3- رونوشتی از گزارش‌های سالانه ظرف مدت متعارفی پس از انتشار آنها و در هر صورت ظرف سه ماه به مدیرکل دفتر بین‌المللی کار ارسال خواهد شد.

ماده 21

- گزارش سالانه منتشر شده توسط مقام مرکزی بازرسی به موضوعات زیر و دیگر موضوعات مربوط تا آنجا که تحت کنترل مقام مذکور باشد، خواهد پرداخت:
- (الف) قوانین و مقررات مربوط به کار خدمات بازرسی؛
 - (ب) کارکنان خدمات بازرسی کار؛
 - (پ) آمار کارگاه‌های مشمول بازرسی و تعداد کارگران شاغل در آنها؛
 - (ت) آمار بازدیدهای بازرسی؛
 - (ث) آمار موارد نقض و مجازات‌های اعمال شده؛
 - (ج) آمار حوادث صنعتی؛
 - (چ) آمار بیماری‌های شغلی.

بخش دوم: بازرسی کار در تجارت

ماده 22

هر عضو سازمان بین‌المللی کار که این بخش از این مقاوله‌نامه برای آن لازم‌الاجراست، در کارگاه‌های تجاری خود سامانه

بازرسی کار را راه اندازی خواهد کرد.

ماده 23

سامانه بازرسی کار در کارگاه‌های تجاری در مورد کارگاه‌هایی اعمال خواهد شد که مقررات قانونی مربوط به شرایط کار و حمایت از کارگران شاغل، توسط بازرسان کار در مورد آنها اجرا می‌شود.

ماده 24

سامانه بازرسی کار در کارگاه‌های تجاری از الزامات مواد (3) تا (21) این مقوم‌نامه تا آنجا که قابل اعمال باشد، پیروی خواهد کرد.

بخش سوم: مقررات متفرقه

ماده 25

- 1- هر عضو سازمان بین‌المللی کار که این مقول‌نامه را تصویب می‌کند، می‌تواند طی اعلامیه‌ای که به سند تصویب آن پیوست می‌شود، بخش دوم را از موارد پذیرش مقول‌نامه مستثنی نماید.
- 2- هر عضوی که چنین اعلامیه‌ای را ارائه کرده است، می‌تواند در هر زمان دیگری اعلامیه مزبور را با اعلامیه بعدی لغو نماید.
- 3- هر عضوی که اعلامیه ارائه شده به موجب بند (1) این ماده در مورد آن لازم‌الاجراست، هر ساله در گزارش سالانه خود درباره اعمال این مقول‌نامه، وضعیت قانون و رویه خود در مورد مفاد بخش دوم این مقول‌نامه و حدودی را که به مفاد مزبور ترتیب اثر داده شده یا پیشنهاد شده است که ترتیب اثر داده شود، مشخص خواهد کرد.

ماده 26

در هر موردی که تردید وجود داشته باشد که آیا هر کارگاه، بخش یا قسمتی از کارگاه یا محل کار، کارگاه، بخش یا قسمتی از کارگاه یا محل کاری است که این مقول‌نامه در مورد آن اعمال می‌شود یا نمی‌شود، موضوع توسط مقام صلاحیت‌دار حل و فصل خواهد شد.

ماده 27

در این مقول‌نامه اصطلاح «مقررات قانونی» علاوه بر قوانین و مقررات شامل احکام داوری و پیمان‌های جمعی است که اعتبار قانونی دارند و توسط بازرسان کار قابل اجرا هستند.

ماده 28

در گزارش‌های سالانه‌ای که به موجب ماده (22) اساسنامه سازمان بین‌المللی کار تسلیم می‌شود، اطلاعات کاملی در خصوص تمامی قوانین و مقرراتی که به وسیله آنها به مفاد این مقول‌نامه ترتیب اثر داده شده است، درج خواهد شد.

ماده 29

- 1- در مورد عضوی که قلمروی آن شامل مناطق وسیعی باشد و به دلیل پراکندگی جمعیت یا مرحله توسعه منطقه، مقام صلاحیت‌دار اجرای مفاد این مقول‌نامه را غیر عملی تشخیص دهد، مقام مزبور می‌تواند چنین مناطقی را از اعمال این مقول‌نامه به طور کلی یا با در نظر گرفتن استثنائاتی در مورد کارگاه‌ها یا مشاغل خاصی که مناسب بداند، مستثنی نماید.
- 2- هر عضو در اولین گزارش سالانه خود درباره اجرای این مقول‌نامه که به موجب ماده (22) اساسنامه سازمان بین‌المللی کار تسلیم می‌شود هر یک از مناطقی را که در مورد آنها پیشنهاد داده است که به مفاد این ماده توسل نمایند، و دلایل پیشنهاد توسل به آن را مشخص خواهد کرد. هیچ عضوی پس از تاریخ اولین گزارش سالانه خود به مفاد این ماده مگر در مورد مناطقی که مشخص نموده است، متوسل نخواهد شد.
- 3- هر عضوی که به مفاد این ماده متوسل می‌شود، در گزارش‌های سالانه بعدی خود، هر یک از مناطقی را که در مورد آنها از حق توسل به مفاد این ماده صرف‌نظر می‌کند، مشخص خواهد کرد.

ماده 30

1- در مورد قلمروهای موضوع ماده (35) اساسنامه سازمان بین‌المللی کار که به موجب سند اصلاحیه اساسنامه سازمان

بین‌المللی کار مورخ 1946 (1325) اصلاح گردیده است، به غیر از قلمروهای موضوع بندهای (4) و (5) ماده اصلاحی مزبور، هر عضو سازمان بین‌المللی کار که این مقاله‌نامه را تصویب می‌کند، در اسرع وقت پس از تصویب، طی اعلامیه‌ای خطاب به مدیر کل دفتر بین‌المللی کار موارد زیر را اعلام خواهد کرد:

الف) سرزمین‌هایی که در مورد آنها تعهد می‌کند مفاد این مقاله‌نامه را بدون هیچ‌گونه تغییری اعمال کند.
ب) سرزمین‌هایی که در مورد آنها تعهد می‌کند مفاد این مقاله‌نامه با رعایت تغییراتی اعمال کند، با ذکر جزئیات تغییرات مزبور.

پ) سرزمین‌هایی که در مورد آنها این مقاله‌نامه غیرقابل اجراست و در چنین مواردی، دلایلی که به‌خاطر آنها مقاله‌نامه غیرقابل اجراست.

ت) سرزمین‌هایی که در مورد آنها تصمیم خود را مسکوت می‌گذارد.

2- تعهدات موضوع جزء (الف) و (ب) بند (1) این ماده جزء لاینفک سند تصویب تلقی خواهد شد و اثر تصویب را خواهد داشت.

3- هر عضو می‌تواند در هر زمان از طریق اعلامیه بعدی، تمام یا بخشی از هر گونه قید تحدید تعهدی را که در اعلامیه اولیه خود به موجب جزء‌های (ب)، (پ) و (ت) بند (1) این ماده در نظر گرفته است، لغو نماید.

4- هر عضوی می‌تواند در هر زمانی که در آن، مقاله‌نامه منوط به ابطال عضویت طبق مفاد ماده (34) شده است، طی اعلامیه‌ای خطاب به مدیر کل هرگونه شرایط دیگر اعلامیه قبلی را اصلاح و وضعیت کنونی در ارتباط با سرزمین‌های مزبور را که ممکن است مشخص کند، بیان نماید.

ماده 31

1- چنانچه موضوع این مقاله‌نامه در حیطه اختیارات خودگردانی هر قلمرو غیرمرکزی باشد، عضو مسئول روابط بین‌الملل آن قلمرو می‌تواند، با موافقت دولت قلمرو، با ارسال اعلامیه‌ای به مدیر کل دفتر بین‌المللی کار، به نمایندگی از آن قلمرو، تعهدات این مقاله‌نامه را بپذیرد.

2- اعلامیه پذیرش تعهدات این مقاله‌نامه خطاب به مدیر کل دفتر بین‌المللی کار می‌تواند توسط:

الف) دو یا چند عضو سازمان در خصوص هر قلمرویی که تحت اختیار مشترک آنها قرار دارد، ارسال شود؛ یا

ب) هر مقام بین‌المللی مسئول اداره هر قلمرو، به استناد منشور سازمان ملل متحد یا در غیر این صورت در خصوص هر یک از قلمروهای مذکور ارسال شود.

3- اعلامیه‌های ارسال شده به مدیر کل دفتر بین‌المللی کار طبق بندهای پیشین این ماده مشخص خواهد کرد که آیا مفاد مقاله‌نامه در مورد قلمرو مربوط بدون تغییر یا با رعایت تغییراتی اعمال خواهد شد یا نخواهد شد؛ چنانچه اعلامیه مشخص کرده باشد که مفاد مقاله‌نامه با رعایت تغییراتی اعمال خواهد شد، جزئیات تغییرات مذکور ارائه خواهد شد.

4- اعضا یا مقام بین‌المللی مربوط می‌تواند در هر زمانی با ارائه اعلامیه بعدی، تمام یا بخشی از حق توسل به هرگونه تغییر مشخص شده در هر اعلامیه پیشین را ملغی نماید.

5- اعضا یا مقام بین‌المللی مربوط می‌تواند در هر زمانی که در آن مقاله‌نامه منوط به ابطال عضویت طبق مفاد ماده (34) شده است، طی اعلامیه‌ای خطاب به مدیر کل دفتر بین‌المللی کار هرگونه شرایط دیگر اعلامیه قبلی را اصلاح نماید و وضعیت کنونی در ارتباط با اعمال مقاله‌نامه را بیان کند.

بخش چهارم: مقررات پایانی

ماده 32

اسناد تصویب رسمی این مقاله‌نامه به‌منظور ثبت به مدیر کل دفتر بین‌المللی کار ارسال خواهد شد.

ماده 33

1- این مقاله‌نامه فقط برای آن دسته از اعضای سازمان بین‌المللی کار الزام‌آور خواهد بود که اسناد تصویب آنها نزد مدیر کل ثبت شده باشد.

2- این مقاله‌نامه (12) ماه پس از تاریخی که در آن اسناد تصویب دو عضو نزد مدیر کل ثبت شده باشد، لازم‌الاجرا خواهد شد.

3- پس از آن، این مقاله‌نامه برای هر عضوی، (12) ماه پس از تاریخ ثبت سند تصویب آن لازم‌الاجرا خواهد شد.

ماده 34

1- هر عضوی که این مقاله‌نامه را تصویب کرده است، می‌تواند پس از انقضای ده سال از تاریخی که این مقاله‌نامه برای نخستین بار لازم‌الاجرا شده است، از طریق سندی که برای ثبت به مدیرکل دفتر بین‌المللی کار ارسال می‌شود، عضویت خود در آن را ابطال نماید. ابطال عضویت مزبور پیش از سپری شدن یک سال از تاریخ ثبت آن، نافذ نخواهد شد.

2- هر عضوی که این مقاله‌نامه را تصویب کرده است و ظرف یک سال از تاریخ انقضای دوره ده ساله یادشده در بند پیشین از حق ابطال عضویت پیش‌بینی شده در این ماده استفاده نکرده است، برای یک دوره ده ساله دیگر ملتزم خواهد بود و پس از آن در انقضای هر دوره ده ساله به موجب شرایط پیش‌بینی شده در این ماده می‌تواند عضویت در این مقاله‌نامه را ابطال نماید.

ماده 35

1- مدیرکل دفتر بین‌المللی کار ثبت تمامی اسناد تصویب، اعلامیه‌ها و ابطال عضویت را که توسط اعضای سازمان بین‌المللی کار به او اطلاع داده شده است، به اطلاع تمامی اعضای سازمان خواهد رساند.

2- مدیرکل ضمن اطلاع‌رسانی در مورد ثبت دومین سند تصویب اعلام شده به وی، توجه اعضای سازمان را به تاریخ لازم‌الاجرا شدن این مقاله‌نامه جلب خواهد کرد.

ماده 36

مدیرکل دفتر بین‌المللی کار، طبق ماده 102 منشور سازمان ملل متحد، شرح کاملی از تمامی اسناد تصویب، اعلامیه‌ها و ابطال عضویت که طبق مفاد مواد پیشین توسط وی به ثبت رسیده است، برای ثبت به دبیرکل سازمان ملل متحد ارسال خواهد کرد.

ماده 37

هیئت مدیره دفتر بین‌المللی کار در هر زمانی که لازم بداند گزارشی در خصوص کارکرد این مقاله‌نامه به فراهمایی عمومی ارائه خواهد داد و ضرورت درج موضوع بازنگری کلی یا جزئی آن در دستورکار فراهمایی را بررسی خواهد کرد.

ماده 38

1- هرگاه فراهمایی، مقاله‌نامه جدیدی را تصویب نماید که این مقاله‌نامه را به‌طور کلی یا جزئی مورد تجدید نظر قرار دهد، جز در صورتی که مقاله‌نامه جدید ترتیب دیگری مقرر کرده باشد:

(الف) اگر و هنگامی که مقاله‌نامه تجدیدنظرکننده جدید لازم‌الاجرا شود، تصویب مقاله‌نامه تجدیدنظرکننده جدید توسط هر عضو، صرف‌نظر از مقررات ماده (34) فوق قانوناً به‌منزله ابطال فوری عضویت در این مقاله‌نامه خواهد بود؛

(ب) از تاریخ لازم‌الاجرا شدن مقاله‌نامه تجدیدنظرکننده جدید، این مقاله‌نامه برای تصویب از سوی اعضا، بسته خواهد شد.

2- این مقاله‌نامه در هر حال در مورد اعضای که آن را تصویب کرده‌اند ولی مقاله‌نامه تجدیدنظرکننده را تصویب نکرده‌اند، همچنان با شکل و محتوای فعلی آن لازم‌الاجرا خواهد ماند.

ماده 39

نسخه‌های انگلیسی و فرانسوی متن این مقاله‌نامه از اعتبار یکسان برخوردارند.

متن طرح

"لایحه مقاله‌نامه بازرسی کار 1947 (1326) (شماره 81)"

ماده واحده- مقاله‌نامه بازرسی کار 1947 (1326) (شماره 81) مشتمل بر یک مقدمه و سی و نه ماده به شرح پیوست، تصویب و اجازه تسلیم اسناد آن داده میشود.

تبصره 1- وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی به عنوان مقام مرکزی موضوع ماده (4) این مقاله‌نامه تعیین میشود.

تبصره 2- آیین نامه اجرایی این قانون، متضمن موارد استثنای موضوع مقوله نامه، ظرف شش ماه پس از تصویب این قانون به پیشنهاد وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی به تصویب هیئت وزیران خواهد رسید.

مقولهنامه بازرسی کار، مورخ 1947 (1326) (شماره 81)

فراهمایی (کنفرانس) عمومی سازمان بین‌المللی کار،

که به دعوت هیئت مدیره دفتر بین‌المللی کار در ژنو منعقد شد و سی‌امین نشست خود را در 19 ژوئن 1947 (28 خرداد 1326) برگزار کرد،

با تصمیم‌گیری درباره تصویب برخی پیشنهادهای مربوط به تشکیلات بازرسی کار در صنعت و تجارت که چهارمین موضوع دستورکار اجلاس می‌باشد، و

با تصمیم به این‌که این پیشنهادها باید در قالب مقولهنامه‌ای بین‌المللی تدوین شود،

مقولهنامه زیر را که با عنوان مقولهنامه بازرسی کار، مورخ 1947 (1326) خوانده می‌شود، در روز یازدهم جولای سال یکهزار و نهصد و چهل و هفت (19 تیر 1326)، تصویب می‌کند:
بخش اول: بازرسی کار در صنعت

ماده 1

هر عضو سازمان بین‌المللی کار که این مقولهنامه برای آن لازم‌الاجراست، در کارگاه‌های صنعتی خود سامانه بازرسی کار را راه‌اندازی خواهد کرد.

ماده 2

- 1 - سامانه بازرسی کار در کارگاه‌های صنعتی در مورد تمامی کارگاه‌هایی اعمال خواهد شد که مقررات قانونی مربوط به شرایط کار و حمایت از کارگران شاغل، توسط بازرسان کار در مورد آنها اجرا می‌شود.
- 2 - قوانین یا مقررات ملی می‌تواند کارگاه‌های حمل و نقل و معدنی یا بخش‌هایی از کارگاه‌های مزبور را از اعمال این مقولهنامه، مستثنی نماید.

ماده 3

- 1 - وظایف سامانه بازرسی کار به شرح زیر خواهد بود:
الف) تضمین اجرای مقررات قانونی مربوط به شرایط کار و حمایت از کارگران شاغل مانند: مقررات مربوط به ساعات کار، دستمزدها، ایمنی، بهداشت و رفاه، اشتغال کودکان و جوانان و دیگر موضوعات مربوط، تا جایی که مقررات مزبور توسط بازرسان کار قابل اجراست؛

ب) ارائه راهنمایی و اطلاعات فنی به کارفرمایان و کارگران در مورد مؤثرترین ابزارهای رعایت مقررات قانونی؛
پ) اطلاع‌رسانی به مقام صلاحیتدار در مورد نقایص یا سوءاستفاده‌هایی که در مقررات قانونی موجود به‌طور مشخص پوشش داده نشده است.

- 2 - هرگونه وظیفه دیگری که ممکن است به بازرسان کار محول گردد به گونه‌ای نخواهد بود که موجبات تداخل در انجام مؤثر وظایف اصلی آنها را فراهم آورد یا به نحوی از انحاء به اختیار و بی‌طرفی بازرسان که برای روابط آنها با کارفرمایان و کارگران لازم است، خدشه وارد نماید.

ماده 4

- 1 - بازرسی کار، تا آنجا که با رویه اداری هر عضو سازگار باشد، تحت نظارت و کنترل مقام مرکزی قرار خواهد گرفت.
- 2 - در مورد دولت فدرال، اصطلاح «مقام مرکزی» می‌تواند به معنای مقام فدرال یا مقام مرکزی یکی از واحدهای عضو فدراسیون باشد.

ماده 5

مقام صلاحیتدار ترتیبات مقتضی را برای ترغیب موارد زیر به عمل خواهد آورد:

الف) همکاری مؤثر بین خدمات بازرسی و دیگر خدمات دولتی و مؤسسات عمومی یا خصوصی دخیل در فعالیت‌های مشابه؛ و

ب) همکاری بین مأموران حوزه بازرسی کار و کارفرمایان و کارگران یا تشکل‌های آنها.

ماده 6

کارکنان بازرسی متشکل از مأموران دولتی خواهند بود که شرایط و وضع استخدامی آنها از ثبات شغلی برخوردار است و به تغییرات دولت و نفوذهای ناجای بیرونی وابسته نیستند.

ماده 7

- 1 - بازرسان کار با رعایت هر گونه شرایطی که قوانین یا مقررات ملی برای استخدام در خدمات دولتی مقرر می‌دارد، صرفاً بر اساس صلاحیت‌های لازم برای انجام وظایف خود استخدام خواهند شد.
- 2 - شیوه تعیین صلاحیت‌های مزبور به وسیله مقام صلاحیت‌دار تعیین خواهد شد.
- 3 - بازرسان کار آموزش کافی را برای انجام وظایف خود خواهند دید.

ماده 8

هم مردان و هم زنان برای انتصاب به عنوان کارکنان بازرسی واجد شرایط خواهند بود؛ در صورت لزوم، می‌توان وظایف ویژه‌ای را به مردان و زنان بازرس اختصاص داد.

ماده 9

هر عضو اقدامات لازم را اتخاذ خواهد کرد تا اطمینان حاصل شود که کارشناسان و متخصصان فنی واجد شرایط، از جمله متخصصان رشته‌های پزشکی، مهندسی، برق و شیمی در کار بازرسی مشارکت دارند، به نحوی که این روش به منظور تضمین اجرای مقررات قانونی مربوط به حفاظت از ایمنی و بهداشت کارگران شاغل و تحقیق نسبت به آثار فرآیندها، مواد و روش‌های کار بر سلامت و ایمنی کارگران، به موجب شرایط ملی مناسب‌ترین حالت تلقی گردد.

ماده 10

تعداد بازرسان کار به قدر کافی خواهد بود تا ایفای مؤثر وظایف حوزه بازرسی تضمین شود و این تعداد با توجه مقتضی به موارد زیر تعیین خواهد شد:

الف) اهمیت وظایفی که بازرسان باید انجام دهند، به ویژه:

- 1 - تعداد، ماهیت، اندازه و وضعیت کارگاه‌های مشمول بازرسی؛
 - 2 - تعداد و رده کارگران شاغلی که در این گونه کارگاه‌ها کار می‌کنند؛ و
 - 3 - تعداد و پیچیدگی مقررات قانونی که باید اجرا شود؛
- ب) امکانات مادی که در اختیار بازرسان گذاشته شده است؛ و
- پ) شرایط عملی که به موجب آن بازدیدهای بازرسی باید انجام شود تا مؤثر باشند.

ماده 11

- 1 - مقام صلاحیت‌دار ترتیبات لازم را در خصوص تجهیز بازرسان کار با امکانات زیر به عمل خواهد آورد:
الف) دفاتر محلی، که طبق الزامات خدمتی به نحو مناسبی مجهز شده باشد و برای تمامی اشخاص ذی‌نفع قابل دسترس باشد؛
ب) تسهیلات حمل و نقل لازم برای انجام وظایف آنها در مواردی که تسهیلات همگانی مناسب وجود نداشته باشد.
- 2 - مقام صلاحیت‌دار ترتیبات لازم را به عمل خواهد آورد تا هرگونه مخارج سفر و هزینه‌های ضمنی که برای انجام وظایف بازرسان کار ضروری است، به آنها پرداخت شود.

ماده 12

- 1 - بازرسان کار دارای مدارک مقتضی، اختیار خواهند داشت تا:
الف) آزادانه و بدون اعلام قبلی در هر ساعتی از روز یا شب، به هر محل کار مشمول بازرسی وارد شوند.
ب) در روز، به هر محلی که آنها به دلیلی منطقی بر این باورند که مشمول بازرسی است، وارد شوند.
پ) هر گونه واریسی، آزمایش یا تحقیقی را که لازم تشخیص می‌دهند، انجام دهند تا مجاب شوند که مقررات قانونی به‌طور دقیق رعایت می‌شود و به ویژه:
1) از کارفرما یا کارکنان کارگاه، به‌طور انفرادی یا در حضور شهود، در خصوص هرگونه موضوعات مربوط به اعمال مقررات قانونی سؤال کنند؛

2) ارائه هرگونه کتاب، دفتر ثبت، یا اسناد دیگری را خواستار شوند که حفظ آنها به موجب قوانین یا مقررات ملی مربوط به شرایط کار مقرر شده است، تا مطابقت آنها با مقررات قانونی را مشاهده نمایند و از اسناد مزبور تصویربرداری یا از آنها خلاصهبرداری کنند؛

3) نصب اطلاعیه‌های مقرر شده به موجب مقررات قانونی را الزام کنند؛

4) نمونه‌هایی از مواد و اجسام مورد استفاده را به منظور تجزیه و تحلیل بردارند یا ببرند، مشروط بر آن که کارفرما یا نماینده او از برداشتن یا بردن هر نمونه یا جسمی بدین منظور آگاه شود.

2 - بازرسان در هنگام بازدید برای بازرسی، حضور خود را به کارفرما یا نماینده او اطلاع خواهند داد، مگر آن‌که آنها تشخیص دهند که اطلاع‌رسانی مزبور ممکن است به انجام وظایف آنها خدشه وارد کند.

ماده 13

1 - بازرسان کار اختیار خواهند داشت اقداماتی را در خصوص رفع نقایص مشاهده شده در کارخانه، طرح عملیاتی یا روش‌های کاری اتخاذ کنند که ممکن است دلیل منطقی برای این باور داشته باشند که سلامتی یا ایمنی کارگران را تهدید می‌کند.

2 - بازرسان برای این‌که بتوانند اقدامات مزبور را اتخاذ کنند، اختیار خواهند داشت با رعایت هرگونه حق تجدیدنظر از طریق مقام قضایی یا اداری که ممکن است در قوانین مقرر شده باشد، دستورهایی را برای الزام موارد زیر صادر کنند یا باعث شوند چنین دستوراتی صادر شود:

الف) تغییراتی در تأسیسات یا کارخانه که باید در یک محدوده زمانی مشخص انجام شود و ممکن است برای اطمینان از انطباق با مقررات قانونی مربوط به سلامتی یا ایمنی کارگران لازم باشد؛ یا

ب) اقداماتی با قید اجرای فوری در صورت خطر قریب الوقوع برای سلامتی یا ایمنی کارگران.

3 - چنانچه روش مقرر در بند (2) با رویه اداری یا قضایی عضوی سازگار نباشد، بازرسان حق خواهند داشت از مقام صلاحیتدار صدور دستورات یا شروع اقداماتی با قید اجرای فوری را خواستار شوند.

ماده 14

حوزه بازرسی کار در موارد و به شکلی که ممکن است قانون یا مقررات ملی معین کرده باشد از حوادث صنعتی و بیماری‌های شغلی آگاه خواهد شد.

ماده 15

بازرسان کار با رعایت استثناهایی که ممکن است در قوانین یا مقررات ملی مقرر شده باشد:

الف) از داشتن هرگونه منافع مستقیم یا غیرمستقیم در کارگاه‌های تحت نظارت خود منع خواهند شد.

ب) به قید تحمل تنبیهات ویژه یا اقدامات انضباطی، حتی پس از ترک خدمت، هیچ یک از اسرار تولیدی یا تجاری یا فرآیندهای کاری را که در جریان انجام وظایف خود از آنها آگاهی یافته‌اند، افشا نخواهند کرد.

پ) منبع هرگونه شکایتی را که نقص یا نقض مقررات قانونی را به اطلاع آنها برساند کاملاً محرمانه تلقی می‌کنند و هیچ‌گونه اشاره تلویحی به کارفرما یا نماینده وی نخواهند کرد که بازدید بازرسی در نتیجه دریافت چنین شکایتی انجام شده است.

ماده 16

کارگاه‌ها به دفعات لازم و به طور کامل بازرسی خواهند شد تا از اعمال مؤثر مقررات قانونی مربوط اطمینان حاصل شود

ماده 17

1 - اشخاصی که مقررات قانونی قابل اجرا توسط بازرسان کار را نقص یا در رعایت آن قصور کنند، بدون اخطار قبلی، مشمول جریان رسیدگی سریع قرار خواهند گرفت، مشروط بر این‌که در مواردی که اخطار قبلی برای انجام اقدامات اصلاحی یا پیشگیرانه داده می‌شود، از طریق قوانین یا مقررات ملی بتوان استثنائاتی را در نظر گرفت.

2 - دادن اخطار و ارائه توصیه به جای طرح دعوی یا توصیه برای طرح آن به صلاحدید بازرسان کار خواهد بود.

ماده 18

مجازات‌های مناسب برای نقض مقررات قانونی قابل اجرا توسط بازرسان کار و ممانعت از انجام وظیفه بازرسان کار، در قوانین یا مقررات ملی پیش‌بینی و به‌طور مؤثری اجرا خواهد شد.

ماده 19

1 - بازرسان کار یا دفاتر محلی بازرسی کار حسب مورد ملزم خواهند بود گزارش‌های دوره‌ای در مورد نتایج حاصل از فعالیت‌های بازرسی خود را به مقام مرکزی بازرسی ارسال کنند.

2 - این گزارش‌ها به گونه‌ای تهیه خواهند شد و به موضوعاتی خواهند پرداخت که هر از چند گاهی ممکن است توسط مقام مرکزی تعیین شود و حداقل به دفعات مقرر شده توسط آن مقام و در هر صورت حداقل سالی یک بار ارسال خواهند شد.

ماده 20

1 - مقام مرکزی بازرسی گزارش کلی سالانه‌ای را درباره کار خدمات بازرسی تحت نظارت خود منتشر خواهد کرد.
2 - گزارش‌های سالانه مزبور ظرف مهلت متعارف پس از پایان سال مربوط و در هر صورت ظرف دوازده ماه منتشر خواهد شد.

3 - رونوشتی از گزارش‌های سالانه ظرف مدت متعارفی پس از انتشار آنها و در هر صورت ظرف سه ماه به مدیرکل دفتر بین‌المللی کار ارسال خواهد شد.

ماده 21

گزارش سالانه منتشر شده توسط مقام مرکزی بازرسی به موضوعات زیر و دیگر موضوعات مربوط تا آنجا که تحت کنترل مقام مذکور باشد، خواهد پرداخت:

(الف) قوانین و مقررات مربوط به کار خدمات بازرسی؛

(ب) کارکنان خدمات بازرسی کار؛

(پ) آمار کارگاه‌های مشمول بازرسی و تعداد کارگران شاغل در آنها؛

(ت) آمار بازدیدهای بازرسی؛

(ث) آمار موارد نقض و مجازات‌های اعمال شده؛

(ج) آمار حوادث صنعتی؛

(چ) آمار بیماری‌های شغلی.

بخش دوم: بازرسی کار در تجارت

ماده 22

هر عضو سازمان بین‌المللی کار که این بخش از این مقاله‌نامه برای آن لازم‌الاجراست، در کارگاه‌های تجاری خود سامانه بازرسی کار را راه‌اندازی خواهد کرد.

ماده 23

سامانه بازرسی کار در کارگاه‌های تجاری در مورد کارگاه‌هایی اعمال خواهد شد که مقررات قانونی مربوط به شرایط کار و حمایت از کارگران شاغل، توسط بازرسان کار در مورد آنها اجرا می‌شود.

ماده 24

سامانه بازرسی کار در کارگاه‌های تجاری از الزامات مواد (3) تا (21) این مقاله‌نامه تا آنجا که قابل اعمال باشد، پیروی خواهد کرد.

بخش سوم: مقررات متفرقه

ماده 25

1 - هر عضو سازمان بین‌المللی کار که این مقاله‌نامه را تصویب می‌کند، می‌تواند طی اعلامیه‌ای که به سند تصویب آن پیوست می‌شود، بخش دوم را از موارد پذیرش مقاله‌نامه مستثنی نماید.

2 - هر عضوی که چنین اعلامیه‌ای را ارائه کرده است، می‌تواند در هر زمان دیگری اعلامیه مزبور را با اعلامیه بعدی لغو نماید.

3 - هر عضوی که اعلامیه ارائه شده به‌موجب بند (1) این ماده در مورد آن لازم‌الاجراست، هر ساله در گزارش سالانه خود درباره اعمال این مقاله‌نامه، وضعیت قانون و رویه خود در مورد مفاد بخش دوم این مقاله‌نامه و حدودی را که به مفاد مزبور ترتیب اثر داده شده یا پیشنهاد شده است که ترتیب اثر داده شود، مشخص خواهد کرد.

ماده 26

در هر موردی که تردید وجود داشته باشد که آیا هر کارگاه، بخش یا قسمتی از کارگاه یا محل کار، کارگاه، بخش یا قسمتی از کارگاه یا محل کاری است که این مقاله‌نامه در مورد آن اعمال می‌شود یا نمی‌شود، موضوع توسط مقام صلاحیت‌دار حل و فصل خواهد شد.

ماده 27

در این مقاله اصطلاح «مقررات قانونی» علاوه بر قوانین و مقررات شامل احکام داور و پیمان‌های جمعی است که اعتبار قانونی دارند و توسط بازرسان کار قابل اجرا هستند.

ماده 28

در گزارش‌های سالانه‌ای که به موجب ماده (22) اساسنامه سازمان بین‌المللی کار تسلیم می‌شود، اطلاعات کاملی در خصوص تمامی قوانین و مقرراتی که به وسیله آنها به مفاد این مقاله‌نامه ترتیب اثر داده شده است، درج خواهد شد.

ماده 29

- 1 - در مورد عضوی که قلمروی آن شامل مناطق وسیعی باشد و به دلیل پراکندگی جمعیت یا مرحله توسعه منطقه، مقام صلاحیتدار اجرای مفاد این مقاله‌نامه را غیر عملی تشخیص دهد، مقام مزبور می‌تواند چنین مناطقی را از اعمال این مقاله‌نامه به طور کلی یا با در نظر گرفتن استثنائاتی در مورد کارگاه‌ها یا مشاغل خاصی که مناسب بدانند، مستثنی نماید.
- 2 - هر عضو در اولین گزارش سالانه خود درباره اجرای این مقاله‌نامه که به موجب ماده (22) اساسنامه سازمان بین‌المللی کار تسلیم می‌شود هر یک از مناطقی را که در مورد آنها پیشنهاد داده است که به مفاد این ماده توسل نمایند، و دلایل پیشنهاد توسل به آن را مشخص خواهد کرد. هیچ عضوی پس از تاریخ اولین گزارش سالانه خود به مفاد این ماده مگر در مورد مناطقی که مشخص نموده است، متوسل نخواهد شد.
- 3 - هر عضوی که به مفاد این ماده متوسل می‌شود، در گزارش‌های سالانه بعدی خود، هر یک از مناطقی را که در مورد آنها از حق توسل به مفاد این ماده صرف‌نظر می‌کند، مشخص خواهد کرد.

ماده 30

- 1 - در مورد قلمروهای موضوع ماده (35) اساسنامه سازمان بین‌المللی کار که به موجب سند اصلاحیه اساسنامه سازمان بین‌المللی کار مورخ 1946 (1325) اصلاح گردیده است، به غیر از قلمروهای موضوع بندهای (4) و (5) ماده اصلاحی مزبور، هر عضو سازمان بین‌المللی کار که این مقاله‌نامه را تصویب می‌کند، در اسرع وقت پس از تصویب، طی اعلامیه‌ای خطاب به مدیر کل دفتر بین‌المللی کار موارد زیر را اعلام خواهد کرد:
(الف) سرزمین‌هایی که در مورد آنها تعهد می‌کند مفاد این مقاله‌نامه را بدون هیچ‌گونه تغییری اعمال کند.
(ب) سرزمین‌هایی که در مورد آنها تعهد می‌کند مفاد این مقاله‌نامه را رعایت تغییراتی اعمال کند، با ذکر جزئیات تغییرات مزبور.
(پ) سرزمین‌هایی که در مورد آنها این مقاله‌نامه غیر قابل اجراست و در چنین مواردی، دلایلی که به خاطر آنها مقاله‌نامه غیر قابل اجراست.

(ت) سرزمین‌هایی که در مورد آنها تصمیم خود را مسکوت می‌گذارد.

- 2 - تعهدات موضوع جزء (الف) و (ب) بند (1) این ماده جزء لاینفک سند تصویب تلقی خواهد شد و اثر تصویب را خواهد داشت.

- 3 - هر عضو می‌تواند در هر زمان از طریق اعلامیه بعدی، تمام یا بخشی از هر گونه قید تحدید تعهدی را که در اعلامیه اولیه خود به موجب جزء‌های (ب)، (پ) و (ت) بند (1) این ماده در نظر گرفته است، لغو نماید.
- 4 - هر عضوی می‌تواند در هر زمانی که در آن، مقاله‌نامه منوط به ابطال عضویت طبق مفاد ماده (34) شده است، طی اعلامیه‌ای خطاب به مدیر کل هرگونه شرایط دیگر اعلامیه قبلی را اصلاح و وضعیت کنونی در ارتباط با سرزمین‌های مزبور را که ممکن است مشخص کند، بیان نماید.

ماده 31

- 1 - چنانچه موضوع این مقاله‌نامه در حیطه اختیارات خودگردانی هر قلمرو غیر مرکزی باشد، عضو مسئول روابط بین‌الملل آن قلمرو می‌تواند، با موافقت دولت قلمرو، با ارسال اعلامیه‌ای به مدیر کل دفتر بین‌المللی کار، به نمایندگی از آن قلمرو، تعهدات این مقاله‌نامه را بپذیرد.
- 2 - اعلامیه پذیرش تعهدات این مقاله‌نامه خطاب به مدیر کل دفتر بین‌المللی کار می‌تواند توسط:
(الف) دو یا چند عضو سازمان در خصوص هر قلمرویی که تحت اختیار مشترک آنها قرار دارد، ارسال شود؛ یا
(ب) هر مقام بین‌المللی مسئول اداره هر قلمرو، به استناد منشور سازمان ملل متحد یا در غیر این صورت در خصوص هر یک از قلمروهای مذکور ارسال شود.

- 3 - اعلامیه‌های ارسال شده به مدیر کل دفتر بین‌المللی کار طبق بندهای پیشین این ماده مشخص خواهد کرد که آیا مفاد مقاله‌نامه در مورد قلمرو مربوط بدون تغییر یا با رعایت تغییراتی اعمال خواهد شد یا نخواهد شد؛ چنانچه اعلامیه مشخص کرده باشد که مفاد مقاله‌نامه با رعایت تغییراتی اعمال خواهد شد، جزئیات تغییرات مذکور ارائه خواهد شد.

- 4 - عضو، اعضا یا مقام بین‌المللی مربوط می‌تواند در هر زمانی با ارائه اعلامیه بعدی، تمام یا بخشی از حق توسل به هرگونه تغییر مشخص شده در هر اعلامیه پیشین را ملغی نماید.
- 5 - عضو، اعضا یا مقام بین‌المللی مربوط می‌تواند در هر زمانی که در آن مقاله‌نامه منوط به ابطال عضویت طبق مفاد ماده (34) شده است، طی اعلامیه‌ای خطاب به مدیرکل دفتر بین‌المللی کار هرگونه شرایط دیگر اعلامیه قبلی را اصلاح نماید و وضعیت کنونی در ارتباط با اعمال مقاله‌نامه را بیان کند.
- بخش چهارم: مقررات پایانی

ماده 32

اسناد تصویب رسمی این مقاله‌نامه به‌منظور ثبت به مدیرکل دفتر بین‌المللی کار ارسال خواهد شد.

ماده 33

- 1 - این مقاله‌نامه فقط برای آن دسته از اعضای سازمان بین‌المللی کار الزام‌آور خواهد بود که اسناد تصویب آنها نزد مدیرکل ثبت شده باشد.
- 2 - این مقاله‌نامه (12) ماه پس از تاریخی که در آن اسناد تصویب دو عضو نزد مدیرکل ثبت شده باشد، لازم‌الاجرا خواهد شد.
- 3 - پس از آن، این مقاله‌نامه برای هر عضوی، (12) ماه پس از تاریخ ثبت سند تصویب آن لازم‌الاجرا خواهد شد.

ماده 34

- 1 - هر عضوی که این مقاله‌نامه را تصویب کرده است، می‌تواند پس از انقضای ده سال از تاریخی که این مقاله‌نامه برای نخستین بار لازم‌الاجرا شده است، از طریق سندی که برای ثبت به مدیرکل دفتر بین‌المللی کار ارسال می‌شود، عضویت خود در آن را ابطال نماید. ابطال عضویت مزبور پیش از سپری شدن یک سال از تاریخ ثبت آن، نافذ نخواهد شد.
- 2 - هر عضوی که این مقاله‌نامه را تصویب کرده است و ظرف یک سال از تاریخ انقضای دوره ده ساله یادشده در بند پیشین از حق ابطال عضویت پیش‌بینی شده در این ماده استفاده نکرده است، برای یک دوره ده ساله دیگر ملتزم خواهد بود و پس از آن در انقضای هر دوره ده ساله به موجب شرایط پیش‌بینی شده در این ماده می‌تواند عضویت در این مقاله‌نامه را ابطال نماید.

ماده 35

- 1 - مدیرکل دفتر بین‌المللی کار ثبت تمامی اسناد تصویب، اعلامیه‌ها و ابطال عضویت را که توسط اعضای سازمان بین‌المللی کار به او اطلاع داده شده است، به اطلاع تمامی اعضای سازمان خواهد رساند.
- 2 - مدیرکل ضمن اطلاع‌رسانی در مورد ثبت دومین سند تصویب اعلام شده به وی، توجه اعضای سازمان را به تاریخ لازم‌الاجرا شدن این مقاله‌نامه جلب خواهد کرد.

ماده 36

مدیرکل دفتر بین‌المللی کار، طبق ماده 102 منشور سازمان ملل متحد، شرح کاملی از تمامی اسناد تصویب، اعلامیه‌ها و ابطال عضویت که طبق مفاد مواد پیشین توسط وی به ثبت رسیده است، برای ثبت به دبیرکل سازمان ملل متحد ارسال خواهد کرد.

ماده 37

هیئت مدیره دفتر بین‌المللی کار در هر زمانی که لازم بداند گزارشی در خصوص کارکرد این مقاله‌نامه به فراهمایی عمومی ارائه خواهد داد و ضرورت درج موضوع بازنگری کلی یا جزئی آن در دستورکار فراهمایی را بررسی خواهد کرد.

ماده 38

- 1 - هرگاه فراهمایی، مقاله‌نامه جدیدی را تصویب نماید که این مقاله‌نامه را به‌طور کلی یا جزئی مورد تجدید نظر قرار دهد، جز در صورتی که مقاله‌نامه جدید ترتیب دیگری مقرر کرده باشد:
- الف) اگر و هنگامی که مقاله‌نامه تجدیدنظرکننده جدید لازم‌الاجرا شود، تصویب مقاله‌نامه تجدیدنظرکننده جدید توسط هر عضو، صرف‌نظر از مقررات ماده (34) فوق قانوناً به‌منزله ابطال فوری عضویت در این مقاله‌نامه خواهد بود؛
- ب) از تاریخ لازم‌الاجرا شدن مقاله‌نامه تجدیدنظرکننده جدید، این مقاله‌نامه برای تصویب از سوی اعضا، بسته خواهد شد.
- 2 - این مقاله‌نامه در هر حال در مورد اعضایی که آن را تصویب کرده‌اند ولی مقاله‌نامه تجدیدنظرکننده را تصویب نکرده‌اند، همچنان با شکل و محتوای فعلی آن لازم‌الاجرا خواهد ماند.

ماده 39

نسخه های انگلیسی و فرانسوی متن این مقاله‌نامه از اعتبار یکسان برخوردارند.

